

לפרשת וארא – תנין, נחש ומעשה בשרשרת זהב

שיעורו של הרב מנחם בן יעקב

א. פתיחה

פרשת וארא עוסקת ביחסים בין משה שלוחו של הקב"ה לפרעה, ובצווי להוציא את בני ישראל מארץ מצרים, אבל לכאורה נראה שכל המשחק מכור וידוע מראש, ככתוב בתורה "ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלוהים לפרעה, ואהרון אחיך יהיה נביאך", "אתה תדבר את כל את כל אשר אצווק, ואהרון אחיך ידבר אל פרעה ושילח את בני ישראל מארצו" ובהמשך "ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אותותי ואת מופתי בארץ מצרים" "ולא יישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי בארץ מצרים והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל ממצרים בשפטים גדולים"

אם כן נשאלת השאלה: כל האותות למה, וכל הצוויים מה מטרתם? ועוד ייקשה שאם ה' מכביד את לב פרעה ומקשיח את ליבו, וגם מראש מודיע הקב"ה אומר למשה שהוא עתיד לחזק את ליבו של פרעה, ומכאן גם פתחון פה למינים לומר שלא הייתה הימנו שיעשה תשובה, יש כאן שלילת הבחירה החופשית מפרעה!

ועוד שלכאורה נראה כי לפרעה אין בחירה, אם כן למה נשלח משה לפרעה הרי ה' אומר לו מראש "ואני אקשה את לב פרעה".

ב.

ואיזה אות עושה משה לפני פרעה? בפרשת השבוע נאמר "ויאמר ה' אל משה ואל אהרון לאמור כי ידבר אליכם פרעה לאמור תנו לכם מופת, ואמרת אל אהרון קח את מטך והשלך לפני פרעה ויהי לתנין" ומיד "ויבא משה ואהרון אל פרעה ויעשו כן כאשר ציוה ה', וישלך אהרון את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין" אולם פרעה לא מתרגש מזה "ויקרא פרעה למכשפים ולחכמים, ויעשו גם הם חרטומי מצריים בלטיהם כן" "ויבלע מטה אהרון את מטותם" "ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דיבר ה'" ועלינו לשאול: המופת הזה להפוך מטה לתנין מה הוא בא ללמד אותנו ומה מסמל התנין הזה?

אומר רש"י – תנין זה נחש, התנין שנהפך לנחש, ובכך זה כבר מזכיר לנו משהו משבוע שעבר מפרשת שמות שם גם למדנו על מטה שנהפך לנחש.

כאשר הקב"ה שואל את משה "מה זה בידך" ומשה עונה 'מטה', אומר הקב"ה 'השליכהו ארצה' 'וישליכהו ארצה ויהי לנחש ויננס משה מפניו' ויאמר ה' אל משה 'שלח ידך ואחוז בזנבו', וישלח ידו ויחזק בו ויהיה למטה בידו" – המטה נהפך לנחש ולאחר מכן נהפך לתנין "למען יאמינו בני ישראל כי נראה אליך ה' אלוהי אבותם"

אם כן המטה הנהפך לנחש נהפך פעם אחת להיות את למשה כדי שיעשה זאת לבני ישראל למען יאמינו, ופעם שניה מול פרעה. אם כן מה המשמעות שלו, לפי שאותו מופת הוא גם מופת למשה וגם אות לפרעה, ומה המשמעות בנחש ובמטה?

ג. מטה משה

מהו המטה של משה רבינו? מה מקורו ומה כוחו וחיבתו?

כתוב בפרקי אבות עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואחד מהם זה המטה,

הביטוי 'נברא בין השמשות' מסמל דבר עם כח רוחני מיוחד כי מצד אחד הוא שייך ליום השביעי שמעל הטבע ומצד שני הוא שייך לטבע כי הוא חלק מששת ימי המעשה, אבל הוא גם מעל הטבע כי נברא בע"ש בין השמשות ולכן הוא שולט על הטבע.

המטה נברא בין השמשות, וכשה' שולח את משה לעשות את כל האותות הוא מצווה עליו "ואת המטה הזה תיקח בידך אשר תעשה בו את האותות"

מה הייחוס של המטה? - כולם מכירים את המחלוקת בין ר' יהודה לחכמים בהגדה של פסח לגבי דצ"ך עד"ש באח"ב – ר' יהודה היה נותן בהם סימנים, ומחלוקת זו מקורה בשאלה מה היה כתוב על מטהו של משה, האם היה כתוב על המטה עשר המכות במלואם 'דם, צפרדע, כינים וכו', או שהיה כתוב 'דצ"ך עד"ש באח"ב בר"ת – בזה נחלקו התנאים.

כי מהו מקורו של המטה? - המדרש בילקוט שמעוני אומר ש'המטה נברא בערב שבת בין השמשות, ניתן לאדם הראשון בגן עדן ואדם הראשון מסרו לחנוך, חנוך מסרו לשם, שם לאברהם, אברהם ליצחק יצחק ליעקב, יעקב מסרו ליוסף' אם כן יש מסורת קדמונית שלמטה זה יש שליטה על הטבע והוא נמסר לגדול הדור שבכל דור, 'כשמת יוסף מי לקח את המטה? פרעה, כי כשמת יוסף נלקח כל ביתו לפלטיין של פרעה, כי בני ישראל היו עבדים למצרים ורכושם כל שכן' 'היה יתרו אחד מחרטומי מצרים וראה את המטה וחמד אותו בליבו ולקחו, והביאו ונטעו בתוך הגן שלו ולא היה יכול אדם ליקרב אליו, עד שבא משה אל ארץ מדין ונכנס לגנו וקרב אל המטה, קרא (משה) את האותיות שעל המטה שלח את ידו ולקחו'.

משה הוא היחיד שיש לו שליטה על המטה, וכך הבין יתרו שמשה הוא איש מיוחד שיש לו שליטה על המטה והבין שהוא עתיד לגאול את בני ישראל מארץ מצרים, ונתן את צפורה בתו לאשה.

'והיה משה מנהיג את צאנו ארבעים שנה ולא שיכלה אותם חיית השדה והם פרים ורבים מאוד, וינהג את הצאן אשר רעה להר חורב ושם ה' התגלה למשה מתוך הסנה, שאל ה' את משה בסנה מה זה בידך? ויאמר משה:'.
אם כן המחלוקת בין חכמים לר' יהודה היא כיצד היו חקוקות המכות על המטה? – חכמים אומרים שכל מכה ומכה חרוטה עליו ור"י אומר שרק הנוטריקון היינו ראשי התיבות דצ"ך עד"ש באח"ב חקוקות עליו.

'אמר הקב"ה: המטה הזה ציוויתי עליו שישלוט על הטבע, עם המטה הזה אתה מכה את הים' כי למטה כח מיוחד לשלוט על הטבע כי הוא מעל הטבע כי כל מה שנברא בין השמשות הוא היפך הטבע: פי הבאר, פי האתון, פי הארץ, וגם מטה זה הוא מעל הטבע.

'ציפורה אומרת לאביה, שמעתי כי אלוקי העברים גדול הוא והוא מפליא לגאלם בכל עת הוא שהציל את אברהם מאור כשדים ואת יצחק מן החרב ואת יעקב מן המלאך בהאבקו עמו',
וכיוון שציפורה סיפרה ליתרו שהקב"ה הציל את משה מיד חרב מצרים הדבר מצא חן בעיני רעואל, ויעש כדבר ביתו, התקרב משה למטה וירא כי שם ה' חקוק על המטה, ויתלוש אותו כיתלש עץ יער מסבכו ויהי למטה בכפו הוא המטה הנברא ע"י הקב"ה בין השמשות, ואז ידע ייתרו מי הוא משה' - וכאשר ראה כי הוא הצליח לגשת למטה ולהחזיק בו נתן ייתרו למשה את המטה.

ד. הנחש

עכשיו צריך להבין מיהו הנחש?
למה המטה נהפך דווקא לנחש אולי נהפוך את המטה לפיל או לקוף וכי מה מיוחד בנחש? סמל מלכות מצרים היה הנחש; ויש משנה במסכת ברכות "אין עומדים להתפלל אלא מתוך כובד ראש... ואפילו המלך שואל בשלומי לא ישיבנו, אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק" המשנה נקטה בהקבלה בין מלך לנחש, ומה ראו חכמים להצמיד את הנחש למלכות?
תשובה: הנחש והמלכות הם שניהם דומים (על פי מדרש רבא), 'ומה ראו חכמים להקיש מלכות מצרים לנחש, מה הנחש מעוקם אף מלכות מצרים מעקמת דרכיה, כך אמר הקב"ה למשה כשם שהנחש מעוקם אף פרעה מעוקם'
ולכן המשנה אומרת אפי' המלך שואל בשלומי לא יפסיק, כי יש כאן סכנה אך לא סכנת נפשות (וכך על אף שנחש כרוך על עקבו לאו דווקא שיינשוך) ונחש דומה למלכות מצרים שנאמר בירמיה "קולה כנחש ילך" - 'מה הנחש מלחש והורג אף מלכות מצרים מלחשת והורגת', אבל למה היא הורגת? כי היא מתעקמת.

ה. המטה – סמל לישראל

המטה והנחש הם שני הפכים כי המטה הוא ישר והנחש הוא עקום, האוחזים במטה הם שלוחיו של ריבונו של עולם להנהיג את העולם, אברהם יצחק ויעקב הם כולם מטה ביד ה', ומה זה אומר? שיש להם שליחות ותפקיד וכל אחד מהאבות ביצע את תפקידו בצורה הישרה ביותר.

וספר בראשית נקרא ספר הישר, כי האבות נקראו ישרים כאשר דאגו לתיקון העולם ולא לעצמם.

מה זה ישר? וכי לאברהם לא היו ספיקות גדולים, וכי כשאברהם בא לעקוד את יצחק לא באו לפניו נהר וזקן ואמרו לו זקן בן מאה ואתה מקריב את בנך, כי גם את אברהם רצו הספיקות לעכב כי אמש אמר לו כי ביצחק יקרא לך זרע והיום הוא אומר לך והעלהו לעולה, אבל אברהם לא נתן לספיקות לעכב אותו והלך כמו המטה לעשות את דבר ה', כי האמין בה' ויחשבה לו צדקה.

ו. פרעה חטא ונענש בשלילת הבחירה

לפרעה היה תפקיד בעולם, כשם שמשה הוא המטה, גם פרעה הוא מטה! כנאמר 'גר יהיה זרעך ... ואחרי כן יצאו ברכוש גדול' אם כן פרעה גם הוא מטה כי יש לו תפקיד, ופרעה יכול לברך "אשר צונונו לשעבד את ישראל", ולמה פרעה מקבל את המכות? כי הוא נהפך לנחש, כי הקב"ה ציווה למצריים לשעבדם לבני ישראל מעט ועשו הרבה. האם המצריים נצטוו למרר את חייהם בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה ולהעבידה בפרך?!

האם הם נצטוו המצריים להשליך את הבנים ליאור? לא, הם הצטוו רק על עבדות ושעבוד וזו היתה הגזירה לפניו יתברך, אבל הם הרעו יותר שגזרו על בניהם והשליכו אותם ליאור ואם לא היה להם תבן ולבנים - פרעה שיקע את בניהם בתוך הבניין, הם היו אכזריים הרבה יותר, כי פרעה הרע הרבה יותר ממה שהצטווה – וכך הוא נהפך לנחש.

ומכיוון שהוא נהפך לנחש ונגזרה הגזירה להוציא את בני ישראל מארץ מצריים - כי הגיע הזמן שנסתיימו ארבע מאות שנה, לא שעברו ארבע מאות שנה רק עברו מאתיים ועשר שנים מאז שיעקב ובניו ירדו למצריים, ולמה בני ישראל לא יצטרכו לעבוד את כל הארבע מאות שנה ורק מאתיים ועשר שנים?

פירוש ראשון הוא כי מניין השנים החל בהולדת יצחק, ופירוש נוסף הוא שבגלל שפרעה כ"כ הרע לעם ישראל בשעבוד, ומררו את חייהם, במשך מאתיים ועשר שנה פרעה הרע לעם ישראל כארבע מאות שנות שעבוד, ולכן גם טעמי המקרא על 'וימררו את חייהם' הוא 'קדמא ואזלא' ו'בעבודה קשה' הטעם הוא 'רביעי' ואומר הגר"א כי דור רביעי קידם ויצא והלך לא"י בגלל שהמצריים מררו את חייהם.

וכל זה בגלל שפרעה נהיה לנחש.

פרעה בחמשת המכות הראשונות לא מוציא את בני ישראל ממצרים, אלא הוא מרצונו מכביד את ליבו, ככתוב 'ויכבד לב פרעה' או 'ויחזק לב פרעה', פרעה אמור להיות מטה אבל הוא בעצמו הקשה את ליבו והפך להיות נחש.

ז. המכות – כחלק מהופעת עם ישראל

עד שראה הקב"ה שפרעה לא יכול כבר להיות מטה, כי פרעה הפך לנחש ומעקם את דבריו. ולכן נאמר על חמש המכות האחרונות "ואני אקשה את לב פרעה" - נמצא שלא נגזרה גזירה להקשות את לב פרעה בחמש המכות הראשונות, אלא מכיוון שגלוי לפניו יתברך שעתיד פרעה להקשות את ליבו בחמש המכות הראשונות, לכן העניש הקב"ה ולקח לו את הבחירה בחמש המכות האחרונות. – כולמר שלילת הבחירה בעונש !

אנו רואים שבחמש המכות הראשונות פרעה מקשה את ליבו, לכל אדם יש בחירה אבל מי שחוטא הרבה לוקחים לו את הבחירה וגם פרעה כשנהפך לנחש לוקחים לו את הבחירה, ולכן ממכה שישית שהיא מכת שחין נאמר "ויחזק ה' את לב פרעה ולא שמע אליהם" כי כח הבחירה נלקח ממנו, וכן במכת ברד "ויחזק לב פרעה" עד שבמכת ארבה נאמר ע"י הקב"ה "כי אני הכבדתי את ליבו ואת לב עבדיו".

אז למה ה' עשה וביצע את חמש המכות האחרונות הרי הוא כבר לקח מפרעה את הבחירה? אלא שהמכות האחרונות הם כלל לא כשביל פרעה אלא הם כשביל בני ישראל, כמו שנאמר "כי לי הארץ", "כי אני ה' בקרב הארץ". מסביר הרמב"ן שאומות העולם היו מכחשים במציאות ה', והם אמרו שאמנם ה' ברא את העולם אבל הוא עזב אותו והוא כבר לא מתערב בנעשה בו, והיו אף אומות שאמרו שאמנם הוא מתערב אך הוא לא יכול לעשות הכל, ואף היו אומות שאמרו שאמנם הוא יכול לעשות הכל אך זה לא דווקא עבור עם ישראל ולכן אנו נצרכים פה לשלושה פסוקים לשלושת סוגי הטענות מול הקב"ה שהשמיעו ואמות העולם.

ח. מתי נהפך המטה לנחש – פעם ראשונה

ומדוע נהפך המטה של משה נהפך לנחש ומדוע עוד קודם לכן בפרשת שמות מטהו של משה כבר נהפך לנחש? גם המטה של משה יכול להפוך לנחש, כאשר משה חורג משליחות שלו, כי אם משה רבינו אומר "והם לא יאמינו לי ולא יישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך ה'" האם יכול להיות שבני ישראל מאמינים בני מאמינים לא יאמינו למשה? בא הקב"ה ואומר 'ושמעו לקולך', ואין משה יכול לשאול ולומר 'והם לא יאמינו לי ולא יישמעו בקולי'? אומר הקב"ה 'אני שולח אותך ואתה חורג מהשליחות שלך כשאתה דן אתי אם בני ישראל יאמינו או לא יאמינו?' וכמו שאומר הרמב"ן שאותה שעה דיבר משה שלא כהוגן כי הרי ה' כבר אמר לו שהם יאמינו לו אם כן מדוע משה לא משתכנע? מיד השיבו הקב"ה לשיטתו ונתן לו אותו לפי דבריו ומה נתן לו? שהמטה שלו נהפך לנחש, 'אתה משנה מהשליחות שלך? הרי אתה צריך להיות מטה ומדוע אתה חורג מהשליחות שלך?' ולכן ניגעה ה' את משה בצרעת כי משה דיבר רעה על ישראל ודבר זה עצמו קשור לנחש, כי הנחש הקדמוני אומנותו בלשון הרע וגם אתה מסית ומקטר על עם ישראל? חזר משה מדבריו ואז האמין שבאמת ה' שלחו וגם שבני ישראל יאמינו לו.

ט. מתי נהפך המטה לנחש – פעם שנייה

משה מגיע לפני פרעה והקב"ה אומר לו "השלך מטך ויהי לתנין" מדוע לתנין? כי פרעה בעצמו נדמה לתנין "התנין הגדול הרובץ בתוך יאוריו שאמר לי יאורי ואני עשיתיני" אומר המדרש 'כשהיה משה יוצא מאת פני פרעה היה אומר: אם יבוא אצלי בן עמרם אני הורגו אני צולבו אני שורפו', כלומר פרעה ידע שלמשה יש תפקיד להוציא את בני ישראל ממצרים אמר 'כשיבוא משה אצלי אני אהרוג אותו',

האם הוא יכול לעשות את זה? 'כשהיה משה נכנס אליו מיד היה נעשה פרעה מטה' – ככה לשון המדרש.

ובכן, מה פירוש הדבר 'נעשה מטה'?

פירוש הדבר - מניעת הכח ולקיחת הכח של פרעה, כי לקחו לפרעה את הבחירה ואמנם הוא רוצה להרוג את משה אך הוא לא יכול, וזה המופת של המטה שנהפך לנחש, שבא לומר שלא רק שהנחש נושך וממית גם המצרים נושכים וממיתים, דהיינו שה' משתמש באומות העולם בתור שליחים, כמאמר ישעיהו הנביא שאמר על אשור: "היו אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי" ה' שולח את אומות העולם להרע לישראל, לפעמים בשליחותו של מקום הקב"ה נותן תפקיד לאומות העולם, אך כאשר אומות העולם מוסיפים על חטאתם ומרעים לישראל כמו פרעה מלך מצרים, אז הם נהפכים לנחש בבחירתם הַם.

המטה של משה רבינו הוא מטה אך אם משה משנה מדרכו הוא נהפך לנחש, אז מה מרמז לנו משה רבינו לפרעה? 'הישמר לך פן תיהפך לנחש ודע את תפקידך כמטה ובתור מטה דע כי הגיע העת להוציא את בני ישראל מארץ מצרים ואל תשנה את דעתך כל פעם'.

אבל פרעה שינה את דעתו כל פעם כשנתן רשות ללכת ומיד נמלך בו.
אם כן פרע בעצמו נהיה כמו הנחש !

י. תפקיד האדם – להיות מטה

מה זה מלמד אותנו? שלכל אדם בעולם יש שליחות, בין אם זה מלכים ושרים 'שליבם ביד ה' ובין אם זה משה רבינו שהוא שליחות ה' בקדושה.

וכמו שלטומאה יש שליחות בעולם גם לקדושה יש שליחות וכל השליחות היא הפיכת הנחש למטה.
אז כל אחד מאיתנו צריך להיזהר לא לזגזג ולא לשנות מתפקידו לרעה, כי אם מינו אותך לתפקיד מסויים להקים יישובים וליישב את א"י, אתה לא יכול לעסוק בהקפאת יישובים, ואם מינו אותך לעזור לעם ישראל בעת הזאת אתה לא יכול לעסוק בלגזור גזירות. כי לכל אדם יש תפקיד – מטה, ואם הוא משנה שליחותו הוא נהפך לנחש.

יא. סיפור על שרשרת מזהב

אני רוצה לספר לכם סיפור שקיבלנו באינטרנט, אני חושב שהסיפור קשור לרעיון הזה והסיפור הוא מדהים כשלעצמו, וכך נכתב בו:

לכל חבריי היקרים,

אתמול נסעתי לחתונה ובמהלך הנסיעה סיפר הנהג סיפור מדהים ששמע מפי חסיד סלונים שנסע איתו לפני שבועיים והחסיד סלונים הנ"ל מכיר את המדוברים בסיפור כבר הרבה שנים, וזה הסיפור:

במלחמת העולם השנייה יהודים רבים הגיעו למחנות הריכוז, היהודים הגיעו עם מעט חפצים ואמרו להם לזרוק את כל החפצים הנמצאים איתם במקום מסויים, היו יהודים שזרקו את הדברים שלהם מחוץ לגדר בתקווה שיום אחד הם יצליחו לברוח ולאסוף את החפצים שהם זרקו, אך הנאצים ימ"ש הורו לפולנים שבסביבה לאסוף את החפצים שהיהודים זרקו ולקחת אותם לעצמם.

שתי פולניות ראו יום אחד משלוח חדש של נשים שהגיעו למחנה וביניהם היתה אישה עם מעיל פרווה טוב גדול ומרווח, שהיה נראה כאילו הוא אפילו גדול עליה קצת.

החליטו הנשים לחמוד את המעיל ולא לחכות שהאישה תשליך את המעיל שמא משהו אחר ייקח אותו והחליטו שהם יפילו את האשה בדרך ויאבקו איתה עד שיצליחו לקחת ממנה את המעיל וכך עשו וכמובן שבכיס המעיל מצאו אוצרות זהב רבים וכמובן שבכיס פנימי מצאו הרבה מאוד תכשיטים.

כשגמרו לרוקן את האוצרות, המעיל נשאר כבד גם אחרי שגמרו לרוקן אותו ולא הבינו הפולניות למה הוא נשאר כבד, התחילו לחפש ומצאו כי אחד מכיסיו נסתר, פתחו אותו וגילו לתדהמתם תינוקת קטנטנה.

אמרה אחת הנשים לחברתה, 'אני אקח את התינוקת ואגדל אותה בביתי' וכך עשתה, (אמנם הם חמדו את הממון אך הצילו את הנפש).

גידלה אותה פולניה את הילדה כאילו היא היתה ילדה שלה, ואף אחד לא ידע שום דבר כי היא גידלה אותה באהבה, וכשגדלה החלה ללמוד רפואה ונעשתה אותה תינוקת לרופאת ילדים.

יום אחד נפטרה ה'אם' הפולניה ומספר ימים לאחר מכן התקשרה השכנה ל'בת' ואמרה לה: 'תשמעי, אני חייבת לספר לך סוד שאת לא יודעת אותו'; 'את חושבת שאת ביתה של אותה פולניה - אך זה לא נכון', 'את היית תינוקת יהודיה ומצאנו אותך בתוך המעיל של אימך במחנה הריכוז כנראה היית רק בת כמה ימים'... המשיכה השכנה וסיפרה לה את כל סיפור הקורות אותה עד כאן. שאלה הרופאה את השכנה 'יש לך הוכחה לזה', 'אולי אתם מספרת לי סיפורים ועושה לי לב קשה? - תביאי לי הוכחה!' אמרה השכנה: 'כשמצאנו אותך היתה עלייך שרשרת מזהב עם תליון עם ריקועים שונים ומיוחדים - הבננו שזה מן כתב אולי זה משהו שכתוב בשפה העברית', 'תחפשי בבית את השרשרת בכל הבית' - וכך עשתה הרופאה חיפשה עד שמצאה. הבינה הרופאה שבשרשרת זו טמון סוד החיים שלה, אבל היא לא ידעה שום דבר.

לאחר תקופה נסעה הרופאה לכנס רופאים באירופה שבמהלכו יצאה לטיול, במהלך אחד הטיולים פגשה שני יהודים שנראים כמו רבנים, פנתה אליהם וסיפרה את סיפורה ואמרה להם שהיא רוצה לדעת מה כתוב בשרשרת ואולי זה יראה לה אם היא יהודיה או לו.

אמרו לה האנשים, 'אכן כתוב על השרשרת את שמך, ובקשר לשאלה אם היא את יהודיה או לא תכתבי מכתב לרבי מלובביץ' והוא כבר יענה לך'.

האשה כתבה מכתב לרבי מלובביץ' והוא ענה לה: 'אין לך מה לדאוג את יהודיה', 'אך במקום להיות רופאה בפולניה ולטפל בפולנים תעלי לארץ ישראל ותטפלי שם בילדים יהודים'.

שמעה האשה לעצת הרבי וידעה כי היא היא יהודיה ועלתה לארץ, נישאה כאן ליהודי, בנתה את ביתה והחלה עבודה בבית חולים.

יום אחד טיילה עם בעלה ברחוב יפו בירושלים, נשמע פיצוץ במסעדת סבארו וכידוע היו שם הרבה הרוגים ופצועים, הרופאה אמרה לבעלה שהיא ניגשת לבית החולים עם אחד האמבולנסים כדי לסייע לטפל בפצועים. הגיעה לבית החולים ולפתע היא רואה אדם מאוד מבוגר שמחפש את הנכדה שלו שהיתה איתו בפיגוע, הוא היה נרגש מאוד ואיש לא הצליח להבין מי היא הילדה שאותה הוא מחפש ולא מצאה, וגם הילדה לא יכלה לדבר ולהגיד איך קוראים לה. צוות בית החולים שאל את המבוגר האם יש סימן מיוחד שעל פיו יוכלו לאתר את הילדה, אמר להם 'שיש לה שרשרת זהב עם שמה על הצוואר ולפי השם הוא יידע מי הנכדה שלו'. הרופאה התנדבה לעזור לסבא לחפש את הילדה וחיפשה למי יש שרשרת על הצוואר, ואז ראתה שרשרת – שרשרת כזו שהיא מכירה ומיד החזירה. מאיפה יש לילדה שרשרת כזו? שאלה את המבוגר, 'מה זאת אומרת אני עשיתי אותה' ענה המבוגר. 'ואם אני רוצה לקנות איפה אפשר להשיג שרשרת כזו?', איפה מוכרים שרשראות כאלה?' ענה האיש 'אין שרשראות כאלה בכל העולם, רק אני עשיתי בחו"ל שתי שרשראות, לפני השואה' 'היו לי שתי בנות, ועשיתי להן אותה שרשרת כי אני צורף, בת אחת זו אמא של הילדה הפצועה ובגלל שהיא בתה היא נתנה לה את השרשרת, והשרשרת השניה היתה אצל בתי השניה שנרצחה עם אמה בשואה'

אז אתם מבינים מה היא מצאה בבית החולים...

אז הסיפור הזה הוא ממש מדהים מאוד, ואני מקווה שהסיפור הזה הוא אמת (למרות שבסופו כתוב שהוא אמיתי).

אז שאלתי את עצמי למה היא מצאה את ייחוסה המשפחתי כל כך הרבה שנים רק לאחר הפיגוע בסבארו, ומה זה קשור? ונראה כי התשובה היא, שבפיגוע בסבארו היא התנדבה להיות רופאה, היא הלכה לטייל עם בעלה והיא החליטה לעשות שליחות למען עם ישראל וליהפך למטה. ומכיוון שמטה הוא גורם לאדם להיפגש עם שרשרתו, שושלת הדורות של עם ישראל, עם משפחתו. אין מקרה בעולם, היא החליטה שעכשיו 'תפקידי הוא להיות מטה ותפקידי לעזור לעם ישראל' ומי שעוזר לעם ישראל נהפך למטה, ולכן עלינו לדעת כי לכל אחד מאיתנו בחיים יש ייעוד להיות מטה ולא להיות נחש ולעקם את שליחותו.